

Sygn. akt VIII U 1853/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2019 r. w Gliwicach

sprawy D. O. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

przy udziale zainteresowanych (...) Spółki Akcyjnej we W.

o podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania D. O. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 21 marca 2018 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 21 marca 2018 roku stwierdzając, że podstawa wymiaru oraz składka na ubezpieczenie zdrowotne odwołującego D. O. (1) z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) Spółka Akcyjna sukcesora praw i obowiązków (...) S.A. w miesiącu styczniu 2013 roku wynoszą odpowiednio 1446,07 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych 07/100) oraz 130,15 zł (sto trzydzieści złotych 15/100);
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. na rzecz odwołującego D. O. (1) kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. na rzecz zainteresowanej I. M. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. na rzecz zainteresowanej (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1853/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 marca 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art.4 pkt 2a, art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych stwierdził, że podstawa wymiaru i składka na ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonego D. O. (1) z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenie u płatnika składek (...) SA sukcesora praw i obowiązków (...) SA w miesiącu styczniu wynosi o zł.

W uzasadnieniu wskazał, że doszło do konieczności zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, bowiem przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w ramach umowy zlecenie zawartej z (...) SA wykonywał czynności, które skutkowały tym, że jego pracodawca – tj. (...) I. M. w G. uzyskiwał rezultaty jego pracy i związane z tym korzyści finansowe. W wyniku tych działań zyskał on większą sprzedaż swoich towarów, a także wynagrodzenie umówione w ramach umów zawartych z kontrolowanym płatnikiem. W związku z tym, zdaniem organu rentowego, ubezpieczony podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu w spornym okresie jak pracownik, a w konsekwencji płatnikiem składek powinien być jego pracodawca, a nie zleceniobiorca.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się jej zmiany poprzez uznanie, że (...) I. M. w G. nie jest płatnikiem składek wskazanych w decyzji, a podstawa wymiaru składek i składka na ubezpieczenie zdrowotne zadeklarowana przez (...) SA jest prawidłowa. Wskazał, że jego obowiązki wynikające z umowy o pracę zawartej z (...) nie pokrywały się czynnościami wykonywanymi przez niego na rzecz (...). Zaznaczył również, że czynności te wykonywał po godzinach pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Zainteresowana I. M. oraz (...) SA (dawniej (...) SA) we W. poparły stanowisko ubezpieczonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo (...) w G. (dalej: (...)) istnieje od 1 stycznia 1999 r. Zajmuje się sprzedażą samochodów, w tym samochodów ciężarowych i dostawczych, naczep oraz maszyn. Kiedyś zajmowało się również ich wynajmem.

Ubezpieczony D. O. (1) był zatrudniony w firmie (...) w latach 2009-2019. Początkowo pracował jako sprzedawca, później jako specjalista do spraw handlowych. Do jego obowiązków należała obsługa klientów krajowych i zagranicznych, czynności związane z przygotowaniem dokumentów do rejestracji pojazdów, obsługa stron internetowych, prezentacja ofert i modeli samochodów klientom.

(...) SA z siedzibą we W. w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa wykonywała działalność w zakresie udostępniania osobom trzecim za wynagrodzeniem środków trwałych w drodze umów leasingu i kredytu.

Na podstawie połączenia przez przejęcie dokonanego 1 lutego 2018 roku nastąpiło połączenie (...) S.A. z siedzibą we W. wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) ze spółką (...) SA.

(...) ma podpisane umowy o współpracy z różnymi instytucjami finansowymi, w których to umowach zagwarantowano dla niej wynagrodzenie prowizyjne z tytułu zawarcia przez te instytucje finansowe umowy kredytowej bądź leasingowej z klientami (...) I. M. oraz z tytułu wykonanych usług związanych z zawarciem umowy kredytowej lub leasingowej.

W dniu 1 lutego 2012 roku została zawarta umowa współpracy pomiędzy (...) a (...) S.A., w ramach której (...) jako dealer zobowiązał się do stałej prezentacji oferty (...) S.A. osobom trzecim zainteresowanym zawarciem umowy leasingu maszyn i urządzeń oferowanych przez (...) do sprzedaży oraz współdziałania w promocji wspólnej oferty produktów obu stron. W ramach partnerstwa (...) jako partner (...) S.A. zobowiązana była do stworzenia efektywnego systemu dystrybucyjnego usług oferowanych przez (...) S.A., podejmowania w celu realizacji umowy działań promocyjnych i reklamowych oraz dostarczenia podpisanej przez leasingobiorcę umowy leasingu wraz z

kompletem dokumentów. Z kolei (...) S.A. zobowiązał się do wyposażenia dealera w niezbędne do wykonywania umowy materiały informacyjne i reklamowe, bieżącego uaktualniania warunków prezentowanej przez odwołującego oferty zainteresowanego, prezentowania przedsiębiorstwa odwołującego w ramach własnej sieci sprzedaży oraz do współdziałania w promocji wspólnej oferty produktów obu stron. Dealerowi przysługiwała prowizja netto w wysokości 4% wartości netto samochodu oddanego w leasing przez zainteresowaną (...) S.A. w ramach umowy zawartej bezpośrednio na skutek działań dealera (...). Warunkiem zapłaty prowizji było poprawne wystawienie i dostarczenie zainteresowanej (...) S.A. faktury VAT z tego tytułu w terminach określonych umową.

Umowa współpracy z 1 lutego 2012r. nie przewidywała jakiegokolwiek konkretnej formy aktywności pracowników (...) w celu realizacji postanowień tej umowy.

W dniu 22 stycznia 2013 roku zainteresowana (...) S.A. zawarła z ubezpieczonym D. O. (2) umowę zlecenia, w ramach której ubezpieczony zobowiązywał się do wykonywania prac i czynności faktycznych związanych z zawieraniem przez zleceniodawcę umów leasingu polegających w szczególności na poszukiwaniu klientów zainteresowanych skorzystaniem z oferty leasingowej zleceniodawcy. Z propozycją zawarcia umowy wystąpił przedstawiciel (...) S.A. – M. G.. Intencją spółki w zakresie nawiązania stosunku zlecenia z ubezpieczonym było pozyskanie nowych klientów i zawieranie z nimi umów leasingu, przy czym z założenia mieli to być klienci zainteresowani bardziej poznaniem oferty finansowania leasingiem dowolnych potrzeb gospodarczych, aniżeli w kontekście konkretnej oferty sprzedażowej. W ramach umowy zlecenia D. O. (1) miał informować klientów salonu samochodowego należącego do (...) o usługach leasingowych zainteresowanej (...) S.A. Ubezpieczony nie pośredniczył w zawieraniu umów leasingu z tymi klientami, przekazywał jedynie zainteresowanym klientom dane przedstawiciela zleceniodawcy. W ramach umowy zlecenia otrzymywał prowizję za skorzystanie przez klientów z oferty leasingowej. Czynności wynikające z umowy zlecenia wykonywał po godzinach pracy w salonie (...). Nie informował pracodawcy o zawartej umowie zlecenia – o tym I. M. dowiedziała się w toku kontroli ZUS. Ubezpieczony zawierając umowę zlecenia kierował się chęcią zyskania dodatkowego dochodu.

Płatnik składek (...) S.A. zadeklarował za ubezpieczonego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umowy zlecenie za miesiąc styczeń 2013 r. Podstawa wymiaru wyniosła 1 446,07 zł, a składka 130,15 zł.

Ubezpieczony nie wykonywał w ramach umowy zlecenia pracy na rzecz (...), z którym łączył go stosunek pracy, lecz na rzecz zleceniodawcy, czyli zainteresowanej (...) S.A. Nie miał również możliwości kierowania oferty leasingowej do klienta.

W okresie od 4 października 2016 r. do 30 grudnia 2016 r. (przerwa od 26 października 2016 r. do 17 listopada 2016 r.) organ rentowy przeprowadził kontrolę w płatnika (...) S.A. za okres od stycznia 2011 r. do grudnia 2013 r. W wyniku przeprowadzonej kontroli, organ rentowy stwierdził, że w okresie objętym kontrolą, płatnik (...) S.A. zawarła z ubezpieczonym umowę cywilnoprawną (umowa zlecenie) oraz zgłosiła go do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 22 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r., a w miesiącu styczeń 2013 r. bezpodstawnie naliczył podstawę wymiaru i składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

W dniu 21 marca 2018r . organ rentowy wydał decyzję o treści jak wyżej.

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego; aktach osobowych ubezpieczonego; zeznań świadka P. J. złożonych na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2019 r. (k.155-156); zeznań świadka M. G. złożonych na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2019 r. (k.156); zeznań świadka A. P. złożonych na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2019 r. (k.156); zeznań świadka T. M. złożonych na rozprawie w dniu 17 maj 2019 r. (k.171); zeznań zainteresowanej I. M. złożonych na rozprawie w dniu 17 maja 2019 r. (k.171-172); zeznań odwołującego D. O. (1) złożonych na rozprawie w dniu 17 maja 2019 r. (k.172).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. J., M. G., A. P., T. M., zainteresowanej I. M. uznając je za spójne i logiczne. Osoby te precyzyjnie opisały charakter i zakres współpracy między (...), a (...) S.A. (dawniej (...) S.A.). Wskazali również rodzaj prac wykonywanych przez osoby świadczące usługi na rzecz (...) SA. Z zeznań tych jednoznacznie wynika, że ubezpieczony nie wykonywał pracy na rzecz (...), lecz na rzecz zleceniodawcy, a więc (...) SA. Zeznania te pokrywają się z zeznaniami ubezpieczonego, w związku z czym nie ma podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

W konsekwencji, Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja okazała się nieprawidłowa.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 1 w związku z art.11 ust.1, art.12 ust. 1 i art.13 pkt 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz.303) pracownik objęty jest obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym, zaś obowiązek ten powstaje od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Pracownika do ubezpieczeń społecznych zgłasza pracodawca, który jest płatnikiem składek.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy systemowej, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, czyli zatrudnioną przez pracodawcę.

Zgodnie z art.8 ust.2a ustawy systemowej za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Przepis art.8 ust.2a ustawy systemowej został wprowadzony od 30 grudnia 1999r. ustawą z 23 grudnia 1999r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1256 z późn. zm.) w celu zapobieżenia praktyce pracodawców powielania umów o zatrudnienie z własnym pracownikiem i obchodzenia przepisów o czasie pracy oraz o ubezpieczeniu społecznym. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 18 października 2011r. sygn. III UK 22/11 wskazał, że przez wprowadzenie art.8 ust.2a ustawy systemowej chodziło również o ochronę pracowników przed skutkami fluktuacji podmiotowej po stronie zatrudniających w trakcie procesu świadczenia pracy, polegającej na przekazywaniu pracowników przez macierzystego pracodawcę innym podmiotom (podwykonawcom), którzy zatrudniają tychże pracowników w ramach umów cywilnoprawnych w ogóle nieobjętych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych (umowa o dzieło) lub zwolnionych z tego obowiązku w zbiegu ze stosunkiem pracy (umowa agencyjna, zlecenia lub inna umowa o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu). Jednolite orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że pracodawca jest płatnikiem składek nie tylko w stosunku do tych osób, które wykonują na jego rzecz pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło z nim zawartej, ale również w stosunku do osób wykonujących na jego rzecz pracę w ramach ww. umów cywilnoprawnych zawartych z osobą trzecią (tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 18 października 2011r. III UK 22/11).

Czynnikiem decydującym o tym, na rzecz jakiego podmiotu praca była faktycznie wykonywana, jest finalny efekt tej pracy. Należy w takiej sytuacji badać, który podmiot osiąga w ostatecznym rozrachunku korzyść z wykonania umowy. Nie jest wymagane, aby pracownik wykonywał w ramach umowy zlecenia takie same czy nawet podobne czynności, jak w ramach stosunku pracy. Mogą być to nawet czynności o zupełnie odmiennym charakterze. Istotne jest, że korzyści z tejże pracy uzyskuje pracodawca. W ww. uchwale Sądu Najwyższego z 2 września 2009r. wskazano, że obowiązki płatnika powinny obciążać podmiot, na rzecz którego praca w ramach umowy cywilnoprawnej jest

faktycznie świadczona i który w związku z tym uzyskuje jej rezultaty, unikając obciążeń i obowiązków wynikających z przepisów prawa pracy.

Nie ma przy tym znaczenia, czy osoby zainteresowane godzą się na opisywaną praktykę ich pracodawców. Reżim ubezpieczeń społecznych nie dopuszcza dowolności i swobody zawierania takich umów. Obowiązek ubezpieczenia oznacza, że osoba, której cechy jako podmiotu ubezpieczenia społecznego zostały określone przez ustawę, zostaje objęta ubezpieczeniem i staje się stroną stosunku ubezpieczenia społecznego niezależnie od swej woli, na mocy ustawy. Zasady podlegania określonemu rodzajowi ubezpieczeń społecznych wynikają z przepisów o charakterze bezwzględnie obowiązującym, kreujących stosunek prawny ubezpieczenia społecznego z mocy samego prawa i według stanu prawnego z chwili powstania obowiązku ubezpieczenia.

Uznanie za pracownika w sytuacjach opisanych w art.8 ust.2a ustawy systemowej rodzi konsekwencje w zakresie opłacania składek na ubezpieczenie.

Przepis art.18 ust.1a ww. ustawy stanowi, że w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art.8 ust.2a w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Zatem płatnikiem jest pracodawca a przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej uwzględnia się w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy. Pracodawca, ustalając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu stosunku pracy, powinien więc zsumować wynagrodzenie z umowy cywilnoprawnej z wynagrodzeniem ze stosunku pracy - art.4pkt 2 lit.a) ustawy systemowej (uchwała Sądu Najwyższego z 2 września 2009r. II UZP 6/09). Stosownie do przepisu art. 32 ustawy systemowej pracodawcę obciąża także obowiązek poboru i odprowadzenia do ZUS składki na ubezpieczenie zdrowotne za osobę "uznaną za pracownika".

Przedmiot sporu w niniejszym postępowaniu sprowadzał się do oceny prawidłowości ustalenia podstawy wymiaru i składki na ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonego D. O. (1), albowiem w zaskarżonej decyzji organ rentowy uznał, iż w okresie spornym, tj. w styczniu 2013 r. wynosi ona o zł. Swoje stanowisko organ rentowy argumentował tym, iż w tym okresie ubezpieczonego łączyła – niezależnie od umowy o pracę z (...) również umowa zlecenie z (...) S.A. (dawniej (...) S.A.), a korzyści z tego tytułu osiągała zainteresowana (...). W związku z tym ww. umowę zlecenie należało również ocenić przez pryzmat art. 8 ust. 2a ustawy systemowej i ustalić, czy była to w istocie pracą świadczona na rzecz własnego pracodawcy, czyli (...), czy też nie.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznania niniejszej sprawy Sąd uznał, że wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego nie pozostawiają wątpliwości, że ubezpieczony D. O. (1) faktycznie wykonywał zlecone mu czynności w ramach zawartej umowy zlecenie z (...) S.A. (dawniej (...) S.A.) na jej rzecz, a nie na rzecz zainteresowanej (...) jak twierdzi organ rentowy, z którą to łączył go stosunek pracy. Tym samym nie spełnia on definicji „pracownika” w rozumieniu cytowanego wcześniej art.8 ust.2a ustawy systemowej.

Beneficjentem wykonywanych czynności przez ubezpieczonego w ramach zawartej umowy cywilnoprawnej był zleceniodawca, tj. korzyści wykonywanych przez ubezpieczonego w ramach zawartej umowy zlecenie osiągała (...) S.A.

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika czytelne rozdzielenie zadań wykonywanych w ramach umowy o pracę i umowy zlecenie. Ubezpieczony nie świadczył pracy tego samego rodzaju. W ramach stosunku cywilnoprawnego przekazywał zleceniodawcy jedynie dane klienta, który chciał zawrzeć umowę leasingu. Nie kierował ofert do poszczególnych klientów. Czynności tych nie wykonywał na rzecz (...). Ponadto świadczył je po godzinach pracy. Jednocześnie zawierając umowę zlecenie kierował się wyłącznie własnym interesem, ponieważ z miał otrzymywał z tego korzyści finansowe od zleceniodawcy. Co więcej, (...) miało podpisaną umowę o współpracy z (...) S.A. o której wówczas nie wiedział ubezpieczony, a (...) nie wiedział o zawartej umowie zlecenie przez ubezpieczonego z (...) S.A.. Dodać również należy, że (...) miało wiele współpracujących ze sobą firm leasingowych. W ten sposób podejmowała ona działania zmierzające do zawarcia umów leasingu na samochody oferowane przez (...)

do sprzedaży przez osoby trzecie, a także do poszukiwania klientów zainteresowanych zawarciem umowy leasingu. Niemniej jednak, ubezpieczony faktycznie wykonywał czynności w ramach umowy zlecenie na rzecz (...) S.A. W tym miejscu wskazać należy, że praca wykonywana na rzecz pracodawcy to praca, której rzeczywistym beneficjentem jest pracodawca, niezależnie od formalnej więzi prawnej łączącej pracownika z osobą trzecią. Oznacza to, że bez względu na rodzaj wykonywanych czynności przez pracownika wynikających z umowy zawartej z osobą trzecią oraz niezależnie od tożsamości rodzaju działalności prowadzonej przez pracodawcę i osobę trzecią, wystarczającą przesłanką zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy systemowej jest korzystanie przez pracodawcę z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wynagradzanego przez osobę trzecią ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią. Z punktu widzenia przepływów finansowych, to pracodawca przekazuje osobie trzeciej środki na sfinansowanie określonego zadania, stanowiącego przedmiot swojej własnej działalności, a osoba trzecia, wywiązując się z przyjętego zobowiązania, zatrudnia pracowników pracodawcy. (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 7 lutego 2017 r, II UK 693/15 Numer 1575353).

W niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodzi. Nie ma dowodów na to, że ubezpieczony faktycznie świadczył pracę w ramach umowy zlecenie łączącej go z (...) S.A. na rzecz (...). Wręcz przeciwnie, materiał dowodowy wskazuje, że beneficjentem tych czynności była (...) S.A. W okolicznościach sprawy nie może być mowy o strukturze trójkąta w rozumieniu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej. Występują natomiast dwie niezależne relacje dwójkowe: relacja dwójkowa na linii zleceniodawca (Idea (...)) - zleceniobiorca i relacja dwójkowa na linii pracodawca (...) - pracownik, przy czym zleceniobiorca i pracownik to ta sama osoba – ubezpieczony.

Reasumując, beneficjentem wykonywanych przez ubezpieczonego czynności w ramach umowy zlecenie była (...) S.A., a nie (...).

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż podstawa wymiaru oraz składka na ubezpieczenie zdrowotne odwołującego D. O. (1) z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) SA sukcesora praw i obowiązków (...) S.A. w miesiącu styczniu 2013 roku wynoszą odpowiednio 1446,07 zł oraz 130,15 zł (pkt 1 wyroku);

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 i §3kpc w zw. z §2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz. 265) zasądzając od organu rentowego, jako od strony przegrywającej proces kolejno na rzecz odwołującego D. O. (1), zainteresowanej I. M. oraz zainteresowanej (...) SA po 90 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2, 3 i 4 wyroku).

(-) SSR del. Anna Capik-Pater